

USNESENÍ TRIBUNÁLU (pátého senátu)

1. dubna 2011 *

Ve věci T-468/10,

Joseph Doherty, s bydlištěm v Burtonport (Irsko), zastoupený A. Collinsem, SC,
N. Traversem, barrister a D. Barrym, solicitor,

žalobce,

proti

Evropské komisi,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise K(2010) 4763 ze dne 13. července 2010, kterým byla zamítnuta žádost o zvýšení kapacity z bezpečnostních důvodů týkající se nového rybářského plavidla *MFV Aine*,

* Jednací jazyk: angličtina.

TRIBUNÁL (pátý senát),

ve složení S. Papasavvas, předseda, V. Vadalpalas a K. O'Higgins (zpravodaj), soudci,
vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

vydává toto

Usnesení

Skutkový stav a řízení

- ¹ Dne 16. července 2010 bylo žalobci Josephovi Dohertymu oznámeno rozhodnutí Komise K(2010) 4763 ze dne 13. července 2010, které bylo zasláno Irsku a jímž byla zamítnuta žádost o zvýšení kapacity z bezpečnostních důvodů týkající se nového rybářského plavidla *MFV Aine* (dále jen „napadené rozhodnutí“). Toto rozhodnutí nahradilo rozhodnutí uvedené v článku 2 a příloze II rozhodnutí Komise 2003/245/ES ze dne 4. dubna 2003 o žádostech obdržných Komisí o zvýšení cílů POP IV za účelem zlepšení bezpečnosti, plavby na moři, hygieny, kvality výrobků a pracovních podmínek pro plavidla o celkové délce větší než dvanáct metrů (Úř. věst. L 90, s. 48).

- 2 Žalobce podal projednávanou žalobu návrhem došlým kanceláři Tribunálu elektronickou poštou dne 28. září 2010. Prvopis žaloby došel kanceláři Tribunálu dne 6. října 2010.
- 3 Dopisem vedoucího soudní kanceláře ze dne 5. listopadu 2010 byl žalobce informován o tom, že projednávaná žaloba nebyla podána ve lhůtě stanovené v článku 263 SFEU, a byl vyzván, aby uvedl důvody opožděného podání žaloby.
- 4 Dopisem ze dne 22. listopadu 2010 žalobce odpověděl, že jeho žaloba byla podána před uplynutím lhůty pro podání žaloby, neboť zaslal žalobu elektronickou poštou dne 27. září 2010 krátce před půlnoci podle času v irském časovém pásmu. V případě, že by Tribunál měl za to, že je třeba za rozhodnou hodinu považovat hodinu, kdy žalobu obdržela kancelář v Lucembursku, žalobce tvrdí, že čelil výjimečným okolnostem představujícím působení náhody nebo vyšší moci, jež podle něho odůvodňují opožděné podání žaloby.
- 5 Dopisem ze dne 15. prosince 2010 položil Tribunál žalobci dvě písemné otázky, v nichž ho vyzval, aby poskytl dodatečné informace týkající se problémů s faxem kanceláře Tribunálu, s nimiž se potýkal.
- 6 Žalobce odpověděl na uvedené otázky dne 10. ledna 2011.

Návrhová žádání žalobce

- 7 Žalobce navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil napadené rozhodnutí;
 - uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

- 8 Podle článku 111 jednacího řádu Tribunálu platí, že je-li určitý návrh zjevně nepřipustný, může Tribunál rozhodnout usnesením s odůvodněním, aniž pokračuje v řízení.
- 9 V projednávaném případě pokládá Tribunál věc za dostatečně objasněnou na základě písemností ve spise a přistupuje na základě tohoto článku k rozhodnutí o věci bez pokračování v řízení.
- 10 Podle čl. 263 šestého pododstavce SFEU musí být žaloba na neplatnost podána ve lhůtě dvou měsíců, a to podle okolností ode dne vyhlášení příslušného aktu, ode dne jeho oznámení navrhovateli nebo ode dne, kdy se o něm navrhovatel dozvěděl.

- 11 Kromě toho podle čl. 102 odst. 2 jednacího řádu musí být lhůta pro podání žaloby prodloužena o jednotnou lhůtu deseti dnů z důvodu vzdálenosti.
- 12 Podle ustálené judikatury platí, že tato lhůta pro podání žaloby má kogentní povahu a byla stanovena za účelem zajištění jasnosti a jistoty právních situací a za účelem zabránění jakékoli diskriminaci nebo svévolnému zacházení při výkonu spravedlnosti; zároveň je na soudu Unie, aby ověřil i bez návrhu, zda byla dodržena (rozsudek Soudního dvora ze dne 23. ledna 1997, Coen, C-246/95, Recueil, s. I-403, bod 21, a rozsudek Tribunálu ze dne 18. září 1997, Mutual Aid Administration Services v. Komise, T-121/96 a T-151/96, Recueil, s. II-1355, body 38 a 39).
- 13 Podle čl. 101 odst. 1 písm. a) a b) a odst. 2 jednacího řádu v projednávaném případě začala běžet lhůta pro podání žaloby dne 17. července 2010, což je den následující po dni, kdy bylo napadené rozhodnutí oznámeno, a uplynula – vzhledem k tomu, že 26. září 2010 byla neděle, což žalobce nezpochybnil – dne 27. září 2010 o půlnoci, včetně lhůty z důvodu vzdálenosti
- 14 Vzhledem k tomu, že návrh byl elektronickou poštou doručen kanceláři dne 28. září v 00:59 hodin (lucemburského času) a že prvopis návrhu došel dne 6. října 2010, byla projednávaná žaloba podána po uplynutí lhůty pro podání žaloby, tedy opožděně.
- 15 V dopise ze dne 22. listopadu 2010 žalobce nicméně uvádí, že jeho návrh byl doručen elektronickou poštou kanceláři před uplynutím lhůty pro podání žaloby vzhledem k tomu, že byl elektronickou poštou zaslán ve 23:59 hodin podle času v irském časovém pásmu.

- 16 Je však třeba uvést, že čas, který je třeba považovat za rozhodný pro doručení návrhu, je čas zaregistrovaný v kanceláři Tribunálu. Vzhledem k tomu, že podle čl. 43 odst. 3 jednacího řádu je pro počítání procesních lhůt rozhodné pouze datum doručení do soudní kanceláře, je třeba mít za to, že pro počítání lhůt je rozhodný pouze čas doručení do kanceláře. Jelikož Soudní dvůr Evropské unie má podle jediného článku protokolu č. 6 Smlouvy o SEU o umístění sídel orgánů a některých institucí, subjektů a útvarů Evropské unie, své sídlo v Lucemburku, je tedy třeba za rozhodný považovat lucemburský čas.
- 17 Žalobce se dovolává působení vyšší moci ve smyslu článku 45 statutu Soudního dvora Evropské unie. V tomto ohledu uvádí, že se potýkal s problémy souvisejícími s faxem kanceláře po 21:35 hodině (podle času na jeho faxu) a že se neúspěšně pokusil faxem zaslat uvedený návrh poté, co bylo kanceláři náležitě doručeno sedm návrhů. K tomu-to přiložil dvě zprávy potvrzující odeslání z jeho faxu, které ukazují, že fax Tribunálu neodpověděl ve 21:53 hodin a ve 21:57 hodin (podle času na jeho faxu) během pokusu o zaslání návrhu ve věci T-471/10, Gill v. Komise. Uvedl, že elektronickou poštou zaslal další návrhy, z nichž čtyři byly doručeny před 22:35 hodinou a že se také potýkal s problémy elektronické pošty kanceláře Tribunálu.
- 18 Je třeba připomenout, že Soudní dvůr opakovaně rozhodl, že od použití právní úpravy týkající se procesních lhůt se lze v souladu s čl. 45 druhým pododstavcem statutu Soudního dvora odchýlit pouze za zcela výjimečných okolností v případech náhody nebo vyšší moci, jelikož striktní použití těchto pravidel odpovídá požadavku právní jistoty a nutnosti vyhnout se veškeré diskriminaci nebo veškerému svévolnému

zacházení při výkonu spravedlnosti (viz usnesení Soudního dvora ze dne 8. listopadu 2007, *Belgie v. Komise*, C-242/07 P, Sb. rozh. s. I-9757, bod 16 a citovaná judikatura).

- 19 Soudní dvůr měl rovněž příležitost upřesnit, že pojmy „vyšší moc“ a „nahodilá událost“ obsahují objektivní složku, která spočívá v neobvyklých událostech nezávislých na vůli subjektu, a subjektivní složku, která spočívá v povinnosti dotčeného subjektu zabezpečit se proti následkům neobvyklé události tím, že učiní vhodná opatření, avšak nepodstoupí nepřiměřené oběti. Subjekt musí zvláště pečlivě sledovat průběh zahájeného řízení, a zejména prokázat vynaložení řádné péče za účelem dodržení stanovených lhůt (viz výše uvedené usnesení *Belgie v. Komise*, bod 17 a citovaná judikatura).
- 20 V projednávaném případě je třeba uvést, že žalobce prokázal, že fax kanceláře neodpověděl ve 21:53 hodin a ve 21:57 hodin (podle času na jeho faxu) při zasílání jiné žaloby (věc T-471/10). Z důvodů, které nebyly Tribunálu sděleny – přestože byl právě k tomuto položen písemný dotaz – byl čas na hodinách jeho faxu opožděn o dvě hodiny oproti času na hodinách faxu kanceláře Tribunálu, jak potvrzuje zpráva o přijetí vytištěná faxem kanceláře.
- 21 Časový rozdíl mezi časovým pásmem, v němž se nachází Irsko, a časovým pásmem, v němž se nachází Lucembursko, však činí pouze jednu hodinu. Druhá hodina, o které se liší čas, nemůže být výsledkem délky doby doručování faxů vzhledem k tomu, že ze zpráv o přijetí faxů, které obsahovaly jiné podané žaloby (T-461/10, *Boyle v. Komise*; T-464/10, *Fitzpatrick v. Komise*; T-459/10, *Hugh McBride v. Komise*; T-463/10,

Ocean Trawlers Ltd v. Komise; T-467/10, Murphy v. Komise; T-466/10, Hannigan v. Komise, a T-462/10, Flaherty v. Komise), vyplývá, že průměrná doba doručování návrhu činila přibližně jen šest až sedm minut, jak potvrzuje i žalobce.

- 22 Z toho vyplývá, že za časy, které uvádí žalobce k prokázání toho, že fax Tribunálu při zasílání návrhu ve věci T-471/10 neodpověděl, musí být v Lucembursku považovány časy 23:53 a 23:57 hodin. Vzhledem k průměrné délce doby doručování sedmi návrhů (viz bod 21 výše) mohla být tedy do půlnoci, kdy uplynula lhůta pro podání žaloby, zaslána pouze žaloba ve věci T-471/10, a to i kdyby fax kanceláře fungoval obvyklým způsobem.
- 23 Pokud jde o argument týkající se problémů se systémem elektronické pošty kanceláře, s nimiž se žalobce údajně potýkal, je třeba jej odmítnout, neboť se jedná o pouhé tvrzení, které není podloženo žádným důkazem.
- 24 Navíc je třeba uvést, že ze žádné skutečnosti nevyplývá, že by žalobce upozornil kancelář Tribunálu na problémy s faxem nebo jejím systémem elektronické pošty, s nimiž se údajně setkal.
- 25 Z toho vyplývá, že okolnosti dovolávané žalobcem nemohou být považovány za výjimečné okolnosti představující působení náhody nebo vyšší moci ve smyslu čl. 45 druhého pododstavce statutu Soudního dvora.

- 26 Žalobce se rovněž dovolává omluvitelného omylu. Ve své odpovědi ze dne 10. ledna 2011 na otázky položené Tribunálem žalobce dodal, že kancelář Tribunálu při telefonickém rozhovoru uskutečněném dne 27. září 2010 odpoledne ujistila jeho zástupce, že žaloba ve věci T-461/10, Boyle v. Komise, jí byla zaslána faxem a že čas obdržení tohoto návrhu bude považován za čas obdržení všech ostatních žalob, které budou zaslány později.
- 27 Podle ustálené judikatury platí, že účinkem omluvitelného omylu může být za výjimečných okolností to, že žalobce nezmešká lhůtu (viz usnesení Tribunálu ze dne 13. ledna 2009, SGAE v. Komise, T-456/08, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí, bod 17 a citovaná judikatura).
- 28 Omluvitelný omyl je pojem, který musí být vykládán restriktivně a jenž se vztahuje pouze na výjimečné okolnosti, za kterých zejména dotčený orgán jednal tak, že lze připustit, že toto jednání samo o sobě nebo v rozhodující míře způsobilo, že jednotlivec jednající v dobré víře, jenž prokázal veškerou řádnou péči požadovanou od běžně informovaného subjektu, mohl být uveden v omyl (viz rozsudek Tribunálu ze dne 15. března 2007, Belgie v. Komise, T-5/07, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 17 a citovaná judikatura).
- 29 V projednávaném případě nemůže být však omluvitelný omyl uznán. I kdyby kancelář telefonicky poskytla informace o podmínkách podávání žalob, což není vůbec prokázáno, byl žalobce povinen se řídit ustanoveními jednacího řádu týkajícími se podmínek podávání žalob, jakož i použitelných lhůt, které nevykazují zvláštní výkladovou obtížnost (v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 28. ledna 2004, OPTUC v. Komise, T-142/01 a T-283/01, Recueil, s. II-329, bod 44, a usnesení Tribunálu ze dne 30. listopadu 2009, Internationale Fruchthimport Gesellschaft Weichert v. Komise, T-2/09, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí, bod 21). Navíc mezi funkce a pravomoci úředníků kanceláře nepatří vyjadřovat se k počítání lhůty pro podání žaloby (výše

uvedené usnesení SGAE v. Komise, bod 21). Je třeba ostatně uvést, že žalobce tento argument uplatnil až poté, co došlo k opakované výměně korespondence mezi ním a kanceláří, a to dne 10. ledna 2011 ve své odpovědi na otázky položené Tribunálem, v nichž byl vyzván, aby poskytl dodatečné informace týkající se problémů s faxem kanceláře Tribunálu, s nimiž se údajně potýkal.

- 30 Nelze přijmout ani odůvodnění, podle něhož zástupce žalobce mohl zaslat kanceláři Tribunálu projednávanou žalobu až odpoledne a večer dne 27. září 2007 z důvodu, že bylo obtížné se s jeho klientem a námořním konstruktérem v průběhu posledních měsíců spojit, neboť tito při výkonu své profesní činnosti tráví většinu času na moři. Otázky spojené s fungováním a organizací služeb zástupce žalobce nemohou totiž učinit opožděné podání návrhu omluvitelným [v tomto smyslu viz usnesení Tribunálu ze dne 28. dubna 2008, *Publicare Marketing Communications v. OHIM* (*Publicare*), T-358/07, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí, bod 17].
- 31 Z výše uvedených úvah vyplývá, že žaloba musí být odmítnuta jako zjevně nepřijatelná, aniž je nezbytné ji doručit Komisi.

K nákladům řízení

- 32 Vzhledem k tomu, že toto usnesení bylo přijato před tím, než byla žaloba doručena Komisi, a tedy před tím, než jí mohly vzniknout náklady řízení, postačuje rozhodnout, že žalobce ponese vlastní náklady v souladu s čl. 87 odst. 1 jednacího řádu.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (pátý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se odmítá.

2) Joseph Doherty ponese vlastní náklady řízení.

V Lucemburku dne 1. dubna 2011.

Vedoucí soudní kanceláře

E. Coulon

Předseda

S. Papasavvas